

یادداشت

روز چهارشنبه نوزدهم اسفند ۱۳۸۴، برابر با نهم ماه مارس ۲۰۰۵ همایش بین‌المللی «بررسی آثار و احوال شیخ محمد علی حزین لاهیجی»، شاعر و عارف و محقق نام‌آور ایرانی مقیم هند، در تالار دانشگاه هندوی شهر بنارس - آرامگاه حزین - افتتاح شد. در این همایش سه‌روزه، که از طرف خانه فرهنگ جمهوری اسلامی ایران در دهلی‌نو با همکاری بخش زبان و ادب فارسی دانشگاه یادشده و شورای فرهنگ و تحقیقات هند (ICCR) و مرکز گسترش زبان و ادب فارسی سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی برگزار شد، محققان و صاحب‌نظرانی از ایران و هند و افغانستان و ازبکستان شرکت داشتند.

در مراسم افتتاح همایش بیش از ۲۰۰ نفر از استادان و دانشجویان و دیگر علاقه‌مندان به عرفان و ادب فارسی و جمعی از خبرنگاران روزنامه‌ها و رادیو - تلویزیون محلی حضور داشتند.

در این مراسم، ابتدا خانم پروفسور شمیم اختر، رئیس بخش زبان فارسی دانشگاه هندوی بنارس، ضمن خوشامدگویی به حاضران، برخی از ویژگی‌های شیخ محمد علی حزین را برشمرد و از همکاری خانه فرهنگ ایران در دهلی‌نو در برپایی این همایش تشکر کرد.

سپس رئیس دانشگاه، آقای پروفسور اس. لایلا (S. Lela) به عنوان رئیس جلسه، به ذکر شمه‌ای از احوال و آثار حزین پرداخت و از برگزاری همایش در آن دانشگاه ابراز خوشحالی کرد و از حضور رایزن فرهنگی ایران در این برنامه سپاسگزاری نمود. پروفسور ولی‌الحق انصاری و پروفسور شرف‌عالم (رئیس دانشگاه دولتی فارسی و عربی مولانا مظهرالحق، پتنا) نیز در سخنانی کوتاه، ضمن اشاره به نکاتی برجسته از آثار

و به ویژه اشعار حزین لاهیجی، از او به عنوان افتخار ایران و هند یاد کردند و بزرگداشت وی را برای نسل امروز و آیندگان بسیار مفید دانستند.

آخرین سخنران مراسم افتتاح آقای مرتضی شفیعی شکیب، رایزن فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در هند، بود. وی گفت:

یادکرد و بزرگداشت گذشتگان، نه تنها موجب زنده داشتن پیشینه پرافتخار ماست، که زمینه‌ساز شناخت هویت کنونی و ارزش‌های وجودی ما برای ساختن امروز و آینده‌ای شایسته نیز هست. بزرگان هر آیین و فرهنگ، در زمره شعایر آن‌اند و تعظیم شعایر از مهم‌ترین وظایف هر نسل است. هر آیین و فرهنگی که شعایر آن افزون‌تر باشد و آن شعایر به درستی شناسایی و تکریم شود، ماندگارتر خواهد بود. در این مجلس، که در دانشگاه هندوی شهر بنارس برگزار شده است به شناسایی و بزرگداشت مردی نشستیم که نه تنها به فرهنگ اسلامی - ایرانی بلکه به فرهنگ مشترک اسلامی - ایرانی - هندی تعلق دارد گرچه مردان بزرگ و روح‌های بزرگ به هیچ فرهنگ خاص محدود نمی‌شوند؛ جهانی‌اند. گاندی را - که یک هندو بود - در ایران دوست می‌دارند چون انسانی بزرگ بود و شما در هند به حزین عشق می‌ورزید - گرچه مسلمانی شیعی بود. این آموزه بلند همه ادیان و مکاتب بزرگ تاریخ است. در این همایش سه‌روزه تعداد ۳۹ مقاله به زبان‌های فارسی و انگلیسی و اردو ارائه شد. شماره حاضر قند پارسی دربردارنده مقالات فارسی این همایش است.